

Sion će napredovati

Ključni stih: *“I znat
ćeš da sam ja
JAHVE: koji se u me
uzdaju, neće se
posramiti.”
— Izaija 49: 23*

Izabrani tekstovi:
Izaija 49: 14-23

NAKON VELIKOG
obećanja spasenja u našoj
prethodnoj lekciji, čujemo
pritužbe od Izraela, ovdje
nazvanog “Sion”, da ih je
Jahve napustio. (Izaija 49:
14) U ostatku ovog poglavlja
Izaija ih uvjerava da neće biti
zaboravljeni. Oni će se vratiti

u svoju zemlju, a njihovi će neprijatelji biti protjerani
ispred njih. Psalmist također piše o Božjoj ljubavi prema
Izraelu, govoreći: “Neće JAHVE odbaciti naroda svojega
i svoje baštine neće napustiti.” (Psalmi 94: 14) U Novom
zavjetu apostol Pavao daje još jednu potvrdu da Izrael
neće biti napušten.—Rimljanima 11: 1, 2, 25-27

Izrael je još uvijek voljen od Boga i imat će
istaknutu ulogu u mesijanskom kraljevstvu, ali neće
biti potomstvo blagoslova. “Ovako govori Gospod
JAHVE: Evo, dajem rukom znak narodima.” (Izaija
49: 22) Obećano Abrahamovo potomstvo trebalo je
doći preko Izaka. (1.Mojsijeva 21: 12; Rimljanima 9:
7; Hebrejima 11: 17, 18) Apostol Pavao nadalje izjavl-
juje, međutim, da je Izak bio samo slika pravog potom-
stva obećanja, “koje je Krist”. (Galaćanima 3: 16).
Dakle, Izrael i njegovo uređenje Zakona, koje je vodilo
svoje podrijetlo od Abrahama, Izaka i Jakova, nisu bili
sredstvo spasenja, već samo “nadziratelj” koji je Izrael

doveo Kristu kako bi mogli biti “opravdani vjerom”. (vs. 24) Nakon Isusova prvog dolaska, svi koji su njime kršteni i vjerno se “zaodjenuli Kristom” postali su dio “Abrahamovog potomstva i baštinici po obećanju.”—vss. 27-29

Izaijina su proročanstva, kao i mnoga u Starom zavjetu, bila misterij kada su bila objavljena, jer su često govorila o budućim događajima u Božjem planu koji se još nisu mogli razumjeti. Apostol Pavao je napisao: “Navješćujemo Mudrost Božju, u Otajstvu, sakrivenu; onu koju predodredi Bog prije vjekova za slavu našu,” i nastavlja govoreći da nam se ovo “otajstvo” objavljuje kroz Božjeg Duha Svetoga.—1. Korinćanima 2: 7, 9, 10

Kao budući članovi Kristova tijela, trebali bismo biti itekako svjesni drugog dijela našeg ključnog stiha: “Koji se u me uzdaju, neće se posramiti.” Pavao je posvjedočio: “Ne stidim se, uistinu, evanđelja: ono je snaga Božja na spasenje svakomu tko vjeruje.” (Rimljanima 1: 16) Na to je Petar dodao: “Ako li pati kao kršćanin, neka se ne stidi, nego slavi Boga zbog tog imena.” (1. Petrova 4: 16) Koji vjerni sin nije sretan i ne želi hvaliti svog zemaljskog oca? Koliko li više mi kao sinovi Božji trebamo mu rado pjevati hvale. Proslavimo tako našeg Nebeskog Oca bez trunke srama.

Još jedna misao koja se odnosi na riječi “posramiti se” je nespremnost ili suzdržanost u našoj službi Bogu jer se bojimo ismijavanja ili neodobravanja drugih. Ovaj osjećaj straha bio je kamen spoticanja za mnoge Židove ogrezle u tradicijama svojih očeva, što ih je spriječilo da uđu u Krista. (Izaija 28: 16; Matej 21: 42-44) Kao što je Petar objasnio, Isus je “onaj kamen koji vi graditelji odbaciste, ali koji postade kamen zaglavni. I nema ni u kome drugom spasenja.

Nema uistinu pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti.” (Djela apostolska 4: 11, 12) “I sada, dječice, ostanite u njemu da budemo puni pouzdanja kad se pojavi te se ne postidimo pred njim o njegovu dolasku.”—1.Ivanova 2:28 ■